

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

SLOVNÍ KATECHEZE

15. neděle v mezidobí cyklus B

Nařídil jim, aby si na cestu nic nebrali, jen hůl: ani chléb, ani mošnu, ani peníze do opasku, jen opánky na nohy, ani aby si neoblékali dvoje šaty. Řekl jim: „Když přijдете někam do domu, zůstávejte tam, dokud se odtamtud nevydáte zase dál. Když vás však na některém místě nepřijmou a nebudou vás chtít slyšet, při odchodu odtamtud si vytřeste prach ze svých nohou na svědectví proti nim.“ Vydali se tedy na cesty a hlásali, že je třeba se obrátit. Vyháněli mnoho zlých duchů, pomazávali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je. (Mk 6,7-13)

Milí přátelé, dnes jsme slyšeli, že Ježíš posílá učedníky do celého světa. Tyto texty jsou zařazeny hned po neděli, kdy jsme slyšeli, jak těžké je hlásat Boží království a uzdravovat nemocné, když to lidé nechtějí. Jen si vzpomeňte, jak dopadl Ježíš v Nazaretě. I když ho znali (a možná právě proto), nemohli pochopit, že je Ježíš opravdový Boží Syn. Ten obyčejný tesař? A dnes Ježíš posílá učedníky na misijní cesty, aby zvěstovali Boží království. Je zde ovšem něco nového. Ježíš je posílá po dvou. Proč? Nenavštívili by více míst, kdyby se rozdělili? Oni nemají jen mluvit o Božím království, vyhánět zlé duchy a uzdravovat nemocné. Oni mají především svědčit o Boží lásce. A to lze dělat jen, když lásku můžeme prokazovat druhému. Kdybych miloval pouze sám sebe, jak by to ostatní mohli vidět? A nebylo by to spíše odpuzující? Takže učedníci měli jít ve dvou a Ježíš jim nařizuje, aby sebou nenesli nic, kromě hole a bot. Hůl zde představuje místa, která jsou obtížná. Bez hole se v hornatém terénu nelze obejít. A obuv na nohou znamená chránit nohy, aby mohli jít co nejdál. Ale proč sebou neměli brát nic dalšího? Žádné peníze, jídlo, náhradní oblečení, dárky pro ty, ke kterým směřovali...? Když člověk nemá nic, co by mohl darovat, nezbývá mu než darovat sám sebe. A o to šlo. Darovat, to co učedníci sami dostali. Co myslíte, že to bylo? (*nechat reagovat děti*) Bylo to Boží Slovo. Bůh sám, který je ve Slově. Jen si vzpomeňme na Petra a Jana, když konali první zázrak rodící se církve. Způsobili, že ochrnutý začal chodit, slovy: „Stříbro ani zlato nemám. Ale co mám, to ti dám: Ve jménu Ježíše Nazaretského – vstaň a chod!“ (Sk 3,6). Kdyby učedníci měli zlato nebo stříbro, udělali by dobrý skutek, možná by založili ústav pro ochrnuté. Ale víra může pocházet jen z hlásání, jež se děje ve slabosti, protože je svobodnou odpovědí na Kristovo slovo. A to je naše cesta, náš úkol. Jít tam, kam nás Boží vůle posílá a svědčit o Bohu svým životem. A ještě lépe nám to půjde, když na to nebudeme sami, ale budeme alespoň dva, nebo více 😊

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

15. neděle v mezidobí cyklus B

Nařídil jim, aby si na cestu nic nebrali, jen hůl: ani chléb, ani mošnu, ani peníze do opasku, jen opánky na nohy, ani aby si neoblékali dvoje šaty. Řekl jim: „Když přijdete někam do domu, zůstaňte tam, dokud se odtamtud nevydáte zase dál. Když vás však na některém místě nepřijmou a nebudou vás chtít slyšet, při odchodu odtamtud si vytřeste prach ze svých nohou na svědectví proti nim.“ Vydali se tedy na cesty a hlásali, že je třeba se obrátit. Vyháněli mnoho zlých duchů, pomazávali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je. (Mk 6,7-13)

Pomůcky: stopa pro každého, kterou děti dopíší a pak přinesou k oltáři spolu s obětními dary
Milí přátelé, dnes jsme slyšeli, že Ježíš posílá učedníky do celého světa. Tyto texty jsou zařazeny hned po neděli, kdy jsme slyšeli, jak těžké je hlásat Boží království a uzdravovat nemocné, když to lidé nechtějí. Jen si vzpomeňte, jak dopadl Ježíš v Nazaretě. I když ho znali (a možná právě proto), nemohli pochopit, že je Ježíš opravdový Boží Syn. Ten obyčejný tesař? A dnes Ježíš posílá učedníky na misijní cesty, aby zvěstovali Boží království. Je zde ovšem něco nového. Ježíš je posílá po dvou. Proč? Nenavštívili by více míst, kdyby se rozdělili? Oni nemají jen mluvit o Božím království, vyhánět zlé duchy a uzdravovat nemocné. Oni mají především svědčit o Boží lásce. A to lze dělat jen, když lásku můžeme prokazovat druhému. Kdybych miloval pouze sám sebe, jak by to ostatní mohli vidět? A nebylo by to spíše odpuzující? Takže učedníci měli jít ve dvou a Ježíš jim nařizuje, aby sebou nenesli nic, kromě hole a bot. Hůl zde představuje místa, která jsou obtížná. Bez hole se v hornatém terénu nelze obejít. A obuv na nohou znamená chránit nohy, aby mohli jít co nejdál. Ale proč sebou neměli brát nic dalšího? Žádné peníze, jídlo, náhradní oblečení, dárky pro ty, ke kterým směřovali...? Když člověk nemá nic, co by mohl darovat, nezbývá mu než darovat sám sebe. A o to šlo. Darovat, to co učedníci sami dostali. Co myslíte, že to bylo? (*nechat reagovat děti*) Bylo to Boží Slovo. Bůh sám, který je ve Slově. Jen si vzpomeňme na Petra a Jana, když konali první zázrak rodící se církve. Způsobili, že ochrnutý začal chodit, slovy: „Stříbro ani zlato nemám. Ale co mám, to ti dám: Ve jménu Ježíše Nazaretského – vstaň a chod!“ (Sk 3,6). Kdyby učedníci měli zlato nebo stříbro, udělali by dobrý skutek, možná by založili ústav pro ochrnuté. Ale víra může pocházet jen z hlásání, jež se děje ve slabosti, protože je svobodnou odpovědí na Kristovo slovo. A to je naše cesta, náš úkol. Jít tam, kam nás Boží vůle posílá a svědčit o Bohu svým životem. A ještě lépe nám to půjde, když na to nebudeme sami, ale budeme alespoň dva, nebo více☺ (*rozdejte stopy*)